

ХАЙ ЖИВУТЬ РАДЯНСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ!

СЬОГОДНІ ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО.

ВСІ РАДЯНСЬКІ ЛЮДИ
УРОЧИСТО ВІДЗНАЧАЮТЬ

**48-i РОКОВИНИ
ЗБРОЙНИХ СІЛ СРСР**

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ! Рік видання XXXII

Зо наукові МАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 5 (850). || 23 лютого 1966 р. || Ціна 2 коп.

В єдності з народом

СЕРЕД знаменних дат, особливо пам'ятних радянському народові, гідне місце займає 23 лютого 1918 року—день народження наших Збройних Сил. Як велике свято відзначають радянські люди, мільйони наших зарубіжних друзів цю дату, виражаючи свою любов і пошану до Радянської Армії і Флоту, які пильно стоять на варті Радянської держави, всього соціалістичного табору, на варті миру у всьому світі.

Ще на світанку Радянської влади Володимир Ілліч Ленін говорив, що соціалістична армія, яка зароджується, покликана оберігати завоювання революції, нашу народну владу, Ради солдатських, робітничих і селянських депутатів, весь новий, істинно демократичний лад від усіх ворогів народу.

Це своє історичне призначення наші Збройні Сили віправдали з честю. Створені Комуністичною партією, великим Леніним, вони вірно служать народу, вписали багато яскравих сторінок в літопис бойової слави Батьківщини. Від червоноармійських загонів, озброєних лише гвинтівками та шаблями, до наймогутнішої армії сучасності, оснащеної першокласною технікою, — такий шлях нашої армії.

Цей шлях не був легким. Не раз наша армія вступала в смертельні битви з імперіалістичними агресорами і завжди виходила переможцем. Спливатимуть роки, десятиріччя, віки, але людство ніколи не забуде подвига Радянських Збройних Сил, величезних зусиль і безприкладного геройзму воїнів, які грудьми відстоювали Вітчизну, інтереси миру і безпеки народів.

Наші вороги не раз билися над питанням: в чому ж секрет нездоланої могутності Радянської Армії? Саме життя переконливо відповіло на це питання: в її кровних, нерозривних зв'язках з народом, в його активній підтримці, в перевагах радянського суспільного ладу, в мудрому керівництві Комуністичної партії. Си-

ла нашої армії в тому, що вона є справді народною армією, втіленням єдності радянського суспільства, дружби народів нашої країни. В цьому її величні переваги, яких немає і не може бути у армії капіталістичних держав.

Радянська Армія—плоть від плоті свого народу, його рідне дітище—стоїть на варті його інтересів, захищає його свободу і незалежність. Тим-то у нас народ так любить свою армію, піклується про неї, всіляко її підтримує.

Саме нерозривний зв'язок з трудящими масами, їх активна підтримка стали основою того, що молода Радянська Армія, напівздягнена, погано озброєна, яку мучили голод і тиф, вийшла переможницею в жорстокій боротьбі з силами іноземної воєнної інтервенції та внутрішньої контрреволюції.

Особливо яскраво ця єдність виявилась в суворі роки Великої Вітчизняної війни. Вороги Радянської держави тішили себе ілюзорною надією на те, що соціалістичний лад і їого економіка не витримають випробувань великої війни, що Радянська Армія не встоїть проти армії гітлерівської Німеччини. Але вони прорахувались. В безприкладних за жорстокістю і масштабами битвах проти фашистської Німеччини та її союзників переміг Радянський Союз. Гідно виконавши свій інтернаціональний обов'язок, він не тільки захистив власну свободу й незалежність, а й визволив народи багатьох країн від фашистського поневолення.

У ті незабутні дні зв'язки з армією ще більш зміцніли, збагатились новими формами. Воїни-фронтовики щохвилини відчували шире піклування трудівників радянського тилу.

Народ, партія і уряд гідно оцінили бойову доблесть воїнів армії і флоту. Понад 7 мільйонів солдат, матросів, сержантів, старшин, офіцерів, генералів і адміралів були нагороджені орденами і медалями СРСР, понад 11 тисяч з них удостоєні



Всегда на страже!

звания Героя Радянського Союзу. Серед них—сини всіх народів Радянської держави, представники 193 національностей СРСР.

Далі зміцніла єдність армії і народу в післявоєнні роки. Наша країна, в якій повністю і остаточно переміг соціалізм, вступила в період розгорнутого будівництва комуністичного суспільства і це накладає відбиток на всі функції держави, на діяльність всіх її органів, у тому числі і Збройних Сил. Як визначено в Програмі партії, прийнятій XXII з'їздом КПРС, Радянська держава перетворилася на загальнонародну державу і виражає, отже, інтереси і волю всього народу. Відповідно до цього і наша армія, створена свого часу як знаряддя диктатури пролетаріату, стала органом загальнонародної держави, всенародною армією.

Наші Збройні Сили вступають у 49-й рік свого існування. Завжди і незмінно керівною і спрямовуючою силою нашої Армії і Флоту була і залишається мудра Комуністична партія Радянського Союзу. В її керівництві, у нерозривному зв'язку з народом Радянська Армія і Флот черпають свою силу і могутність.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету
Комуністичної партії Радянського Союзу

19 лютого 1966 року відбувся Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум ЦК КПРС обговорив проект Директив ХХIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки.

Пленум ЦК КПРС заслухав у цьому питанні повідомлення Голови Ради Міністрів СРСР тов. О. М. Косягіна.

У дебатах виступили: тт. П. Ю. Шелест — перший секретар ЦК Компартії України, Д. А. Кунаєв — перший секретар ЦК Компартії

Казахстану, М. Г. Єгорчев — перший секретар Московського міського обкому КПРС, З. Н. Нурієв — перший секретар Башкирського обкому КПРС, Г. Я. Кисельов — голова Ради Міністрів Білоруської СРСР, Г. І. Попов — перший секретар Ленінградського міського обкому КПРС, М. С. Соломенцев — перший секретар Ростовського обкому КПРС.

На Пленумі виступив Перший секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв.

Пленум прийняв відповідну постанову.

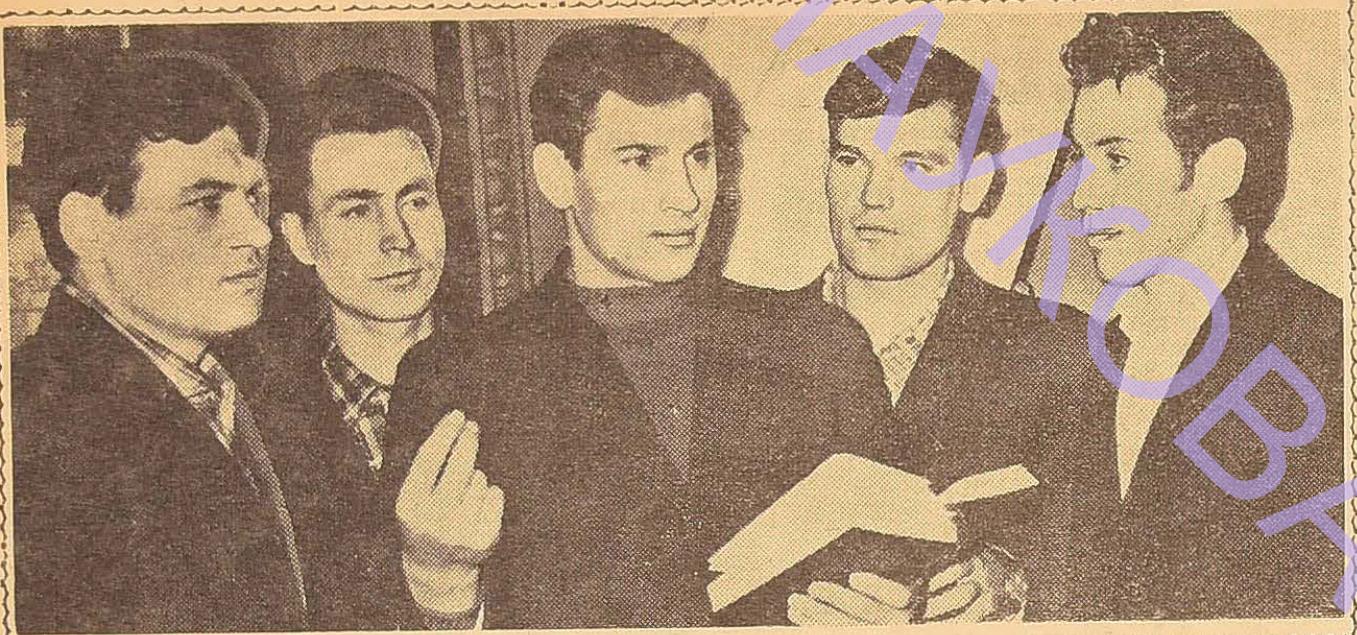
ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

ПРОЕКТ ДИРЕКТИВ ХХIII з'їзду КПРС ПО П'ЯТИРІЧНОМУ ПЛАНУ РОЗВИТКУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР НА 1966—1970 РОКИ

1. Схвалити проект Директив ХХIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства Радянського Союзу на 1966—1970 роки.

2. Опублікувати в пресі проект ЦК КПРС «Директиви ХХIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки».

3. Провести обговорення проекту ЦК КПРС «Директиви ХХIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки» в партійних організаціях, на зборах трудящих і в пресі,



НАС—ОДИНАДЦЯТЬ

На першому курсі історичного факультету одинадцять килимів солдатів. Майже відділення.

Вперше ми зустрілись і познайомились в 1965 році в день заразування до університету. І хоч прихали ми з різних кінців нашої неоскінської Батьківщини, проте хвилювались один за одного так, щоб слухали разом. Я не здивувався, коли побачив на грудях кожного солдата значок відмінника Радянської Армії.

Минули дні. Ми поринули в цікаве і нелегке студентське життя. Відмінники бойової і політичної підготовки змінили автомата на студентські ручки, наполегливо взялись за навчання. Вчораши солдати мимоволі стали ядром нашого колективу.

Павла Коріненка, килимівого старшини першої статті було обрано старостою курсу. А партійну групу на курсі очолив Тимофій Ткаченко. В солдатській карточці Тимофія записано понад 20 подій. Уже на другому році служби він став телеграфістом першого класу.

На курсі ж він швидко завоював авторитет. Його поважають за чесність, здібності організатора, за те, що він хороший студент.

Олександр Павліна приїхав до університету з далекої Східної Азії. Тепер він не тільки відмінник навчання, але й один з найактивніших членів

курсового комсомольського біюро.

З перших днів навчання ходив славу на факультеті здогуби. Іван Акімов, Анатолій Струтинський, Микола Шевченко.

А для Віктора Сулько студентське життя почалося піддями, які килиміві сержант Радянської Армії запам'ятав назавжди. На партійних зборах факультету комуністи одногоолосно прийняли його до своїх лав.

...Складено останній іспит першої сесії. Зібралися в аудиторії вчораши солдати. Відмінники Радянської Армії своє звання не посоромили. Особливо хороших успіхів домоглися Павло Коріненко, Олександр Павліна, Микола Шевченко та інші.

Я переконаний, що коли б за відмінні навчання нагороджували значками і студентів, то на грудях вчораших солдатів нашого курсу їх можна було б прикрити на тому самому місці, де всього півроку тому сяяє знак доблесті солдатської.

М. ГОЛОВАТИЙ,
студент історичного факультету.

НА ЗНІМКУ: килиміві солдати Радянської Армії, а нині студенти історичного факультету, які успішно завершили зміову сесію.

Фото О. КРИЖАНОВСЬКОГО.

ПРИКЛАД СТАРШИХ

Відзначаючи 48-і роковини Радянської Армії ми знову і знову згадуємо самовіддані подвиги її героїв та героїн, на прикладах і традиціях яких виховуються і виховуватимуться покоління.

Погляди студентів завжди привертає великий стенд: «Славні дочки нашої Батьківщини — медичні сестри, герой Радянського Союзу», встановлений в учищому корпусі університету. Він розповідає про мужню і самовіддану працю медичних сестер, які надавали своєчасну допомогу нашим бійцям на полях бою в будь-якій обстановці, проявляли при цьому мужність і геройство.

Наши студенти з великою увагою читають описания геройських подвигів, вміщених на стенді, і відвідують у портрети героїв. Патріотичний приклад старшина подруг закликав студентів бути гідними дочками нашої Батьківщини, шанувати священній бойовий хрестоматіїзм.

М. ХАЙТ,
голова комітету Червоного Хреста ОДУ.

ЕСТАФЕТУ МУЖНОСТІ—МОЛОДІ

ДЕЯКИЙ час про воєнно-патріотичне виховання нашого народу і, що особливо важливо, нашої молоді ми мало дали.

Дуже рідко читалися лекції, вдавалися твори про бойове минуле нашої Батьківщини, про геройство громадянської та Великої Вітчизняної війни. В останній час цей недолік усувається.

В нашому університеті на ряді факультетів з'явилася стенді, на яких вміщено фото викладачів—учасників Великої Вітчизняної війни, з'явилася наречіння, у вестблі головного корпусу меморіальна дошка з прізвищами викладачів та студентів, які загинули в боях за Батьківщину. Це були перші і важливі кроки в справі воєнно-патріотичного виховання всього нашого колективу і особливо студентів.

За планом роботи Ради по воєнно-патріотичному вихованню наші студенти беруть активну участь в урочистих вечорах, присвячених Дні Радянської Армії.

На факультетах проводиться зустрічі студентів з викладачами—учасниками Великої Вітчизняної війни, з'явилася наречіння, у вестблі головного корпусу меморіальна дошка з прізвищами викладачів та студентів, які загинули в боях за Батьківщину. Це були перші і важливі кроки в справі воєнно-патріотичного виховання всього нашого колективу і особливо студентів.

З початку нового навчального року з ініціативи кафедри історії КПРС розгорнулася підготовка до загальноміської міжвузівської конференції викладачів кафедр суспільних наук з питань воєнно-патріотичного виховання. Конференція відбулася 18 жовтня минулого року. Зі змістовними доповідями виступили заступник начальника політуправління ОДВО генерал-майор Г. Якимов, завідувач кафедрою історії КПРС професор І. Ганевич та доцент кафедри педагогіки А. Соколова.

Ми чекаємо від учасників війни спогадів про їх участь у боях, окремих документів, фото, особистих речей, що розкривають славетну геройську нашого минулого.

Присутні на засіданні кафедр висловили думку про необхідність висортувати студента на міському семінарі викладачів суспільних наук.

ІНТЕРЕСНЕ ОБГОВОРЕННЯ

На спільному засіданні кафедр політичної економії та економічної географії була обговорена доповідь О. Смирнова та Д. Богуненка на тему «Густота сільського населення і завдання інтенсифікації сільського господарства».

Доповідь ілюструвалася таблицями та діаграмами.

Доцент О. Смирнов розповів про те, що протягом кількох років він і доцент Богуненко працюють над питаннями опосередкованого вираження виробництва сільської праці. Досліджуючи це питання на матеріалах Одеської, Миколаївської, Херсонської та Кримської областей, автори прийшли до висновку про існування залежності між густотою сільського населення і виробництвом продукції основних галузей сільського господарства у розрахунку на одного сільського жителя.

Доповідь викликала жвавий інтерес у слухачів. Активну участь у її обговоренні взяли доценти А. Лобунець, К. Повітчана, старши викладачі Г. Плосконіс, Д. Драгомарецький, С. Проданець, аспіранти І. Суський, Л. Левченко та інші.

Школа молодого лектора-пропагандиста провела новий набір слухачів. 26 лютого о шостій годині

НОВИЙ НАБІР

Ось уже чотири роки існує в університеті школа молодого лектора-пропагандиста. За цей час в ній завершило навчання понад 200 студентів різних факультетів. Всім їм в урочистій обстановці були вручені посвідчення про закінчення школи лектора-пропагандиста.

Добра слава йде про випускників школи. Їх виступи на заводах, фабриках, в колгоспах, в студентській аудиторії викликали жвавий інтерес слухачів.

Особливо добре зарекомендували себе лектори-пропагандисти, студенти історичного факультету тт. Гончарук, Бойченко, Пода, Устинов, Шуровський, Яній і студенти географічного факультету—тт. Єрмолін, Єгоров, Кирилов і Бедний.

Школа молодого лектора-пропагандиста провела новий набір слухачів. 26 лютого о шостій годині

ПОЧАТОК НАВЧАННЯ В ШКОЛІ МОЛОДОГО ЛЕКТОРА-ПРОПАГАНДИСТА

вечора у Великому актовому залі відбудеться перше заняття.

Взагалі ж заняття проводитимуться один раз на місяць (в останній п'ятиці місяця) в 14 аудиторії в приміщені історичного факультету.

Перед слухачами школи виступлять професори і доценти університету, лектори з Москви і Києва.

Школа молодого лектора-пропагандиста розпочинає свій навчальний рік. Хай супроводжує її успіх.

К. САВИЦЬКИЙ, секретар комітету комсомолу університету.

УСУНУТИ НЕДОЛІКИ

З КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЗБОРІВ

ЗИМОВА сесія закінчилась. Обговорити її результати, підбити деякі підсумки і зібралися нещодавно у Великому актовому залі комсомольці філологічного факультету.

З доповідю виступив заступник декана філологічного факультету В. Дроздовський.

Які результати сесії на випускніх курсах?

П'ятий український поєднання перше місце з успішності — всі його студенти вчасно склали сесію, тут багато відмінних і добрих оцінок. Відмінні знання виявили Пастихова, Цілуйко, Лямчук, Шестопалова та інші. Цей курс з першого року навчання зарекомендував себе дружним колективом.

Гірше на п'ятому російському. Провідною оцінкою у минулій екзаменаційній сесії була «задовільно». У двох студентів відмінні знання виявили Пастухова, Цілуйко, Лямчук, Шестопалова та інші. Цей курс з першого року навчання зарекомендував себе дружним колективом.

Комсомор третіго російського. Бarda поставила найбільш хвилюючі питання — використання чайку, правильне розподіляти час на заняття, та інші.

Обговорення доповідів почалось виступом комсорга другого курсу т.

Щодо побуту, то т. Дроздовський зазначив, що чимало студентів неправильно вирішує проблему часу. Комітет комсомолу, котрим комсомолець повинні звернутися на це увагу. Так, є студенти, які добре поводять в гуртожитку, правильно розподіляють свій час. Деякі ж займаються маргінгом — то «хвірють на сон», то «святкують» щонебудь, заважаючи товаришам по кінати.

Обговорення доповідів почалось виступом комсорга другого курсу т.

Бarda поставила найбільш хвилюючі питання — використання чайку, правильне розподіляти час на заняття, та інші.

Комсомор четвертого курсу Могилівського вказала на причину.

Провідною оцінкою у минулій екзаменаційній сесії була «задовільно». У обох студентах відмінні знання виявили Пастухова, Цілуйко, Лямчук, Шестопалова та інші. Цей курс з першого року навчання зарекомендував себе дружним колективом.

Комсомор четвертого курсу Могилівського вказала на причину.

Провідною оцінкою у минулій екзаменаційній сесії була «задовільно».

Далі доповідач охарактеризував стан справ на першоукруїнів. Тут результати добри, але є і недоліки. Добре, що значна кількість студентів підівтом підішла до заняття, до сесії. І як наслідов — багато добрих і відмінних оцінок.

Ось чому весь колектив біологічного факультету так сердечно поздоровив Ану Олекіївну.

Скорін, тактову, уважну Ану Олекіївну люблять і пожають студенти та товариші по роботі.

Ось чому весь колектив біологічного факультету так сердечно поздоровив Ану Олекіївну.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцять років працює в університеті.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцять років працює в університеті.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцать років працює в університеті.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцать років працює в університеті.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцать років працює в університеті.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцать років працює в університеті.

Багату часу приділяє ця немолоді, але енергійна жінка науки відміннім дослідженням. Понад тридцать років працює в університеті.

Лівобічна сторона наших студентів

П. НАДУТИК.

ДАТА

Швартувався пароплав
радянський.
Чулися крики «Совет», «рашен»,
«руси».
Люд сміяється бідний
негритянський,
Уціліл після землетрусу.
Допомога, щира допомога
Із країни, де сніги холодні,
Від людей сердечних — не від
бога
Ім прийшла. І плакали голодні.
Сивий Том, розтерши слізоз-роси.
Плід банану трішки ще зелений
Дарував радянському матросу,
І питав все: «Чи живий ще
Ленін?»

Негру став матрос відповісти:
«Скоро соту весну він стріча». Мовив так, бо серце у ді
дати —
Час народження і смерті клятий
Не могло вмістити Ілліча.

ТИ У МЕНЕ ОДНА

Золотиста пора стоїть осені пізня,
Ліне птаство відлітне в небесну
блакить...
Ти у мене одна,
Мов у лебедя пісня,
А ти знаєш, як пісню я можу
любити.
Давай підем за вітром, степів
охранцем,
Спів прощальний послухать
осінніх дібров.
Ти у мене одна,
Як одне у нас сонце.
А ти знаєш, до сонця є в мене
лювов.
Хочу з радості світ у обіймах
тимати,
І, здається, усе, що захочу,—
зроблю.
Ти у мене одна,
Мов одна в мене мати.
А ти знаєш, як матір свою
я люблю.
Дні промчать молоді. Встануть
спомини після,
Як стрічання в цю осінь у нас
почались,
Як і мати,
І сонце,
І лебедя пісня
У твоє, мила, для мене
злились.

—1—

ЗВЕЗДЫ

РАССКАЗ

Если окна дома залиты морем света, если двери дома открыты настежь, если прямо на улицу вырывается широкая песня и бесконечное число раз хлопает калитка, то в доме этом наверняка праздник.

Да, в доме Казимировых праздник. Гостей собралось много. За одним столом родственники, соседи, школьные друзья Владимира.

На перегруженной вешалке всего одна шинель. Ее хозяин — рядовой Валерий Епифанов. Валерка служит первый год. Командир не мог не дать ему в этот день увольнительную.

ВСТУПАЮ В ПАРТІЮ

Суворі погляди. Прямі, одверті.
Партбюро... Рядовий... В партію вступаю.
Напроти —
світ квадратами розпростертий,
Годинник сухо віки відбиває.
— Скажіть, товаришу, —
комдив з надією.—
Для чого, власне, хочете в партію?
Иду життям.
Крокую по подіях,
Починаючи шлях шкільною партою.
Радість, усмішки і смуток глибокий,
Не втратить хвилину (без діла присісти),
І так все життя
в материнськім неспокої.
Вона, рідна вчителька —
комуністка.

Шляхи невідомості. Незміряний простір.
Я в одному купе
з другом-баяністом.
Іхати в Братськ зовсім просто,
Іхати з направлінням комуністів.
Весь для людей, сподівань і надій їх,
Дав мені серце, хлібам —
ріст,
Все життя у потрібнім ділі.
Батько мій — комуніст.
Суворі погляди. Прості, одверті,
Навіть сержантів (пам'ятаєте баяніста?).
На стіні світ,
квадратами розпростертий.
Вступаю в партію
КОМУНІСТІВ.

О. ШЕРЕНГОВИЙ, студент філфаку.

МОЙ ПОРТ

Я сьогодні в порту не гостя,
Тороплясь іду на роботу,
Мне отмерена полна горсть
Теплої сонечної позолоти.
Ничого, що сьогодні пришел
В мир романтики в перший
день я,
Мне особено хорошо
В ритме радостного движення.
Здесь как фронт, только
мирний фронт.
Здесь волнуються, дружат,
спорят,
І плавет над портом озон —
Запах молодості и моря.

И кругом, куда взгляду ни кинь,
Я уверен, не будет ошибки,
Всюду глянец могучих спин,
Всюду дружеские улыбки.

Вот огромный стальной великан
Шевелит ажурной стрелою —
Это гордый порталный кран
Разговаривает со мною.

Повелителем этой стрелы
Ведь смогу же когда-нибудь
стать я
И приветствовать корабли
Стометровым рукопожатием.
Нет, не зря я пришел сюда,
Где сердца героизму открыты,
Где рисую кистью труда
Красоту этой мирной битвы.

В. ГРОМОВ,
студент-вечерник филологиче-
ского факультета.

НОВЫЕ СТИХИ

ЕЕ ПОЛЮБИ

Слава каждой
профессии,
коль для счастья
она!
Только сердцем
ты взвесь ее,
ей
отдавшись сполна...
И весенне,
и молодо
ты ее полюби...
Лишь из целого жолудя,
вырастают
дубы!

ПАДАЮТ ЯБЛОКИ

Синие, синие полночи.
И плавут облака, плавут.
Тихо яблоки падают.
Очень тихо. В траву,
голубую траву.

Краснобокие яблоки...
пахнут солнцем, травой и маєм.
Завтра их соберут —
их всегда по утрам собирают.

Я их вижу.
Они не стонут —
Они рвутся туда, в войну...
Кони... Кони...
Лихие кони
Разметнулись во всю страну.
Как им было страшно и
жарко...
Как их было тогда не
жалко...
Кони... кони — в красные
взрывы.
Кони — в буйную замять
огней...
Люди гладили мертвые
гривы.

О, а были года...
И тогда
не до них было людям.
Был огонь и штыки...
И казалось, что выжить трудно.

И по саду шагали...
Днем и ночью шагали. Шагали...
И земли не достигнув,
плоды на штыки натыкались.

И дожди, и дожди
все следы их смывали, смывали.
Были очень плохи...

Люди часто меняли коней.
А они оставались сами...
А они еще были живы...
А они умирали не хотели.
И еще что-то людям хріпели.
И в глазах их бесились
метели.
Кони... кони...
Вы снитесь ночами.
И как сон огневая близь...
И несутся в огонь тачанки,
Утверждая
навек
Коммунизм!

КОНИ

были очень плохи
урожан.
И даже деревья, казалось,
все понимали.

... Тишина.
Тишина...
Только ветер листву колышет.
Чутко яблоки спят
и корнями всю землю слышат...

И в сиреневой полночи
плавут облака. Плавут.
Словно красные лампи, яблоки,
падают тихо в траву...

В. ФИЛАТОВ

ПОЧУТТЯ

Е почуття, в яких гранітна
глиба
Розтане, ніби лід,
під подихом весни.
І потече могутніми
струмками
І не догнати їх, і не спинити.
Є почуття, з якими квіти
в'януть,
З якими небо кам'яним стає
Мое ж як вітер, синій вітер
Для серця кожного зорю

М. ВАСИЛЬЄВ.

—2—

Валерка так ему и сказал: «С семи лет дружим. Сегодня на действительную провожают».

Выпили за уход. Выпили за возвращение. Песни пели разные. Все больше комсомольские.

Дядя Никита — отец Володи — вспоминал двадцатые годы. Весь вечер то надевал, то снимал буденовку.

Огромная красная звезда. Лучистая звезда. Из материи. Сейчас не такие носят. Словно рубиновые. Как на башнях Кремля.

Бывалые вояки — это двадцатипятилетние Ваня, Сергей и Виктор, которые два года, как демобилизовались, — о звездах говорят по-своему. У Ивана на этот счет целая философия.

Стоишь на посту. В теплу погоду куда ни шло. А зимой? Тебя только звездочка, что на фуражке, и греет.

У Виктора звездочек больше. На погонах по две, да на фуражке. Уходил рядовым, а вернулся из армии лейтенантом.

Дядя Никита рассказывает про свое время. Молодые — про свое.

Отцы и дети. Спорят. По разному и о разном.

Вот они вышли во двор.

Звезды. Много звезд. Небо в звездах. «Звездастое небо».

В доме выключили магнитофон.

Мы курим. Просто так. Мы уже мужчины. Володя — нет. Не хочет отца обижать. Тот не курит, и всегда морщится от запаха табака.

—4—

— Звезда!
— Нет, нет, это метеор.

— А может быть спутник.
Сколько их уже там? Наших больше сотни.

— Да, летают звездочки...
— Надо, — сказал дядя Никита.

— Надо, — сказали Ваня, Сергей и Виктор.

— Надо, — согласился Володя.

«Зачем надо, для чего надо?» — никто из нас не спрашивал. Отцы и сыновья думают одинаково.

Мы прощались с Володей у калитки, чтобы завтра ровно в семь на сборном хлопнуть новобранца по плечу и сказать:

— Звезда обязывает.
С. ХАНЕВИЧ,